

[Elgaard.]

dende Lovs Gyldighedstid. Dette er imidlertid ikke sket, og derfor har man fra forskellig Side over for Indenrigsministeren ønsket Loven forlænget for et Aar. Jeg vil gerne, uden paa nuværende Tidspunkt at gaa ind i en større Debat om dette Forhold, sige, at det er vel rigtigt, at Lovforslaget i Virkeligheden kun omfatter omkring en Femtedel af Hovedstadskommunernes Forretningslokaler og Butikker, og selvfølgelig er Tilstanden ikke saadan, at samtlige disse 8 000 Forretningsfolk, eller hvor mange det nu er, alle vilde faa deres Opsigelse, naar vi naaede frem til Lovens Udløb. Derom kan man intet vide, hverken hvor mange eller hvor faa, men de vilde i hvert Fald næppe blive opsagt alle sammen, det er der vist ingen, der tror. Venstre er selvfølgelig i et Udvalgsarbejde villigt til at høre de interesserede Parter og de Oplysninger, der vedrørende dette Spørgsmaal kan bringes til Veje, og i det hele taget at veje for og imod i den Situation, man staar i paa dette specielle Omraade, før vi tager endelig Stilling til Forslaget.

Christmas Møller: Det er allerede fremhævet af de to foregaaende Talere, at det Forslag, den højtærede Indenrigsminister her møder med, alene er en Anmodning om en Forlængelse af gældende Lov for et Aar, fordi det af Ministeren nedsatte Udvalg angaaende Retsforholdet mellem Ejere og Lejere ikke har kunnet blive færdigt med sit Arbejde, og Ministeren vilde maaske derudfra kunne slutte, at det ikke var saa særdeles vanskeligt at tage venligt paa et Forslag som dette. Men dette Forslag rummer jo andet og mere; dette Forslag om Forlængelse af Huslejevogtningen for Butikkers Vedkommende, ved vi jo alle særdeles vel, fremkommer ikke blot for at gribe ind lige i den aktuelle Situation og forlænge den nugældende Lovgivning i Aar. Hensigten er i Løbet af Aaret 1935—36 paa Grundlag af Udvalgets Arbejde at søge skabt en permanent Lovgivning paa dette Omraade.

Det Standpunkt, som Det konservative Folkeparti har og maa have til Spørgsmaalet om, hvorvidt der fortsat skal herske Restriktioner og indskrænkende Foranstaltninger, er dette, at naar mere normale Forhold indtræder, saa maa Krigstids- og Krisetidsrestriktioner bortfalde. Det er da ogsaa saa heldigt, at vi i Dag efter den Maade, paa hvilken Huslejevogtningen er blevet afviklet for Boligernes Vedkommende — og efter vort Standpunkt

skulde denne Afvikling strække sig over et betydeligt Stykke Tid —, kan sige, at Afviklingen baade for Københavns og for Provinsens Vedkommende har faaet den Karakter, at ingens eller meget, meget faas Ret er gaaet for nær. Det Standpunkt, vi indtog, da man for Boligernes Vedkommende forsøgte at gøre det samme, som her foreslaas for Butikkerne, har Begivenhederne vist var rigtigt. Helt sikker kan man oven i Købet ikke være paa, om den højtærede Minister vil nøjes med at lave en Lovgivning om Retsforholdet mellem Ejer og Lejer for Butikkers og Forretningslokalers Vedkommende — jeg kunde meget godt tænke mig, at han kunde være lysten efter at drage Boligspørgsmaalet med ind. Men jeg tror altsaa, man har Lov til at sige, at Udviklingen har vist, at vort Standpunkt paa dette Omraade var rigtigt. Vi har hele Tiden sagt, at den Frihed, der blev givet Ejerne, ikke maatte misbruges. Jeg har anvendt det Udtryk — og vil gerne have Lov til at minde derom i Dag —, at som Lov kan afskaffes, kan Lov ogsaa indføres, og deri lægger vi naturligvis, at i det Øjeblik, man fra den ene eller den anden Side vil misbruge denne Frihed, er vi villige til at tage op til Overvejelse, om der skal træffes Foranstaltninger heroverfor.

Nu erkender vi — og det gjorde vi ogsaa ved Lovens Behandling for et Aar tilbage —, at der for Butikkernes Vedkommende ligger et andet for den enkelte betydningsfuldere Problem, end naar det drejer sig om Boliger. Vi kan ikke andet end anerkende den overordentlig store Interesse, som den højtærede Regering viser Handelsstanden og de butikshandlende. Men naar man sammenligner den Maade, hvorpaa den frie Købmand beskattes, med Brugsforeningernes eller den kooperative Sammenslutnings Beskatning, har man egentlig ikke Indtryk af, at Interessen er lige saa stor og varm, som naar det drejer sig om Butikkerne. Vi tror derfor, det kunde være overmaade formaalstjenligt i det Udvalg, som naturligvis skal nedsættes om dette Lovforslag, at faa undersøgt, hvorledes den socialistiske Kommune meget let, naar den har andre Interesser, lader Ejendomme nedrive, lader Folk, som har boet der i lang Tid, blive butiksløse, hvorved de maaske faar betydelige Vanskeligheder. Vi siger til Regeringen: Vi er glade over den Interesse, som den viser den frie Købmandsstand gennem dette Lovforslag, men lad denne hellere vise sig paa andre Maader. Vi tror, det vilde være mere formaalstjenligt, om dette skete. Vi erkender naturligvis, som jeg har sagt, at Problemet